

Aktivisti se bore protiv četiri najavljene koncesije za omiljene plaže u Puli. Kažu, tako se javno dobro otuđuje od građana koji nemaju pristup plaži - osim ako ne plate. U gradskoj upravi odbacuju sve kritike.

„Izgradili su platformu na moru i na njoj ne možeš biti ako ne piješ piće kupljeno na njihovom šanku ili ne želiš da se voziš na skijama. Osim toga, koncesija im se proteže na tri hektara mora i lepo su ga ogradići plutajućom ogradom“, priča Dušica Radojčić, predsednica udruženja „Zelena Istra“.

Reč je o ski-liftu koji je prošlog leta u uvali Valovine na obodu Pule postavila zagrebačka kompanija *Warm Up*. „Ne sme se ni plivati unutar toga jer su dobili koncesiju na tri hektara mora na dvadeset godina“, pojašnjava Radojčić.

To je jedan od primera zbog kojih se udruženje „Zelena Istra“ i građanska inicijativa „Volim Pulu“ protive planu koncesija za 2020. godinu, usvojenom na protekloj sednici Gradskog veća Pule. Planirane su koncesije na deset do dvadeset godina za popularne pulske plaže Ambrela, Saccorgiana i Ferijalni te za lučicu Bunarina.

Procenjena godišnja naknada za sve ove koncesije iznosi svega oko 38.000 evra. Ona se sastoji od stalnog i promenjivog dela, koji zavisi od prihoda koncesionara.

„Zelena Istra“ i „Volim Pulu“ smatraju da grad time privatizuje javno dobro i onemogućava građanima pristup omiljenim plažama.

Odbijene sve primedbe

Grad je dosad izdavao koncesiona odobrenja na rok od jedne do pet godina kojima se aktivisti ne protive jer smatraju da privatnik u tom roku može da povrati uloženo, a da se istovremeno ne usurpira javno dobro.

Pulski gradonačelnik Boris Miletić je duže zakupe plaže svojevremeno obrazložio kvalitetnijim ulaganjem u plaže budući da bi dugoročni koncesionar, prema njegovom tumačenju, imao interesa za ulaganje ukoliko bi mu se omogućilo dugoročno poslovanje. Nedavno je sprovedeno i javno savetovanje o planu koncesija na koji su, prema informacijama grada, stigle 42 primedbe, mahom protiv koncesije, koje su redom odbijene. Međutim, prema informacijama građanske inicijative, kojoj su građani slali kopije primedbi poslanih elektronskom poštom, stigle su čak 123 primedbe.

Stoga u „Zelenoj Istri“ tvrde da je gradska uprava falsifikovala izveštaj. Iz grada pak kažu da je došlo do problema s elektronskom poštom, pa nisu evidentirane sve primedbe. A za one evidentirane kažu da nisu prihvaćene zato što je predmet savetovanja bilo donošenje Plana za 2020. godinu, a ne davanje konkretnih lokacija u koncesiju.

Iz Grada takođe ističu da se Planom predviđa samo mogućnost davanja koncesija na navedenim lokacijama, uz jasan uslov da se plaže ne smeju ogradićati. Iz toga, prema tumačenju gradskih čelnika, nedvosmisleno proizlazi i slobodan ulazak na plaže.

Hoće li navedene lokacije zaista završiti u zakupu, na kojoj površini i pod kojim uslovima, odlučivaće posebnim odlukama Gradsko veće, i to nakon savetovanja sa zainteresovanom javnošću, ističu iz Grada.

Smeju li koncesionari da ograde plažu?

„Dosad su se na ovim plažama obavljale najrazličitije ekonomске djelatnosti putem koncesionih odobrenja koja ne isključuju javnost od korišćenja pomorskog dobra. Prihod od koncesionih odobrenja u celosti je prihod Grada“, kaže nam aktivistkinja Radojčić. Dodaje da veliki broj Puljana živi od rada na plaži.

Planirane obuhvatne koncesije pak donose prihod koji se deli na tri dela: trećina državi, trećina Istarskoj županiji i trećina Gradu. Velike koncesije takođe zatvaraju plaže, kaže Radojčić, i tamo mogu samo mušterije koje plate ulaz ili troše novac na drugi način. „Zbog toga je izgovor da se plaže neće ogradićati tako providan“, dodaje naša sagovornica.

Izvor: dw.com